

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 83/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť E. Š., U., H., zastúpeného advokátkou P. B., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Er/107/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2011 doručená sťažnosť E. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Er/107/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 21. apríla 2007 podal oprávnený – S., a. s., B.– súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti sťažovateľovi ako povinnému. Okresný súd vydal pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie 2. júna 2007, ktorý následne vydal 30. septembra 2008 upovedomenie o začatí exekúcie. Dňa 27. októbra 2008 podal sťažovateľ proti upovedomení o začatí exekúcie námietky. Okresný súd uznesením sp. zn. 19 Er/107/2007 zo 14. apríla 2009 námietkam sťažovateľa vyhovel a 4. mája 2009 proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal oprávnený odvolanie. Dňa 30. novembra 2009 Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 26 CoE/56/2009 uznesenie okresného súdu zo 14. apríla 2009 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dňa 15. marca 2010 podal sťažovateľ návrh na zastavenie exekúcie.

Dňa 18. júna 2010 okresný súd opätovne rozhodol o námietkach sťažovateľa proti exekúcii tak, že ich zamietol. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 14. júla 2010, teda okresný súd opätovne rozhodol až dva mesiace po zákonom ustanovenej lehote na rozhodnutie o námietkach proti exekúcii.

Dňa 22. októbra 2010 sťažovateľ podal návrh na odklad exekúcie, o ktorom okresný súd právoplatne rozhodol tak, že výkon exekúcie odložil do právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie.

Dňa 2. decembra 2010 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie okresného súdu zo 16. novembra 2010, ktorým zastavil exekúciu rozhodol o zastavení exekúcie. Urobil tak až po ôsmich mesiacoch od podania návrhu. Dňa 14. decembra 2010 podal proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie odvolanie oprávnený.

Z obsahu sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľ doručil okresnému súdu 16. novembra 2010 sťažnosť na zbytočné prieskumy, v dôsledku údajnej nečinnosti okresného

súdu v exekučnom konaní, na ktorú mu odpovedal okresný súd podaním z 15. decembra 2010, ktoré mu bolo doručené 27. decembra 2010.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o sťažnosti nálezom rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Er/107/2007 porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a okresnému súdu prikázal, aby konal v exekučnom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň sa domáhal priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € a úhrady trov konania v sume 314,18 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (*mutatis mutandis* I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03, III. ÚS 263/03, III. ÚS 218/07).

Z obsahu sťažnosti, ako aj zo sťažnostného návrhu (*petitu*) vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/107/2007.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01,

I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľa vyplýva, že napadnuté exekučné konanie bolo na okresnom súde skončené 16. novembra 2010, keď okresný súd exekúciu zastavil. Samotný sťažovateľ sa však na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až 14. januára 2011, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na okresnom súde, ktorý označil za porušovateľa, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo už spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03) i právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd na základe uvedeného preto sťažnosť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Er/107/2007, odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Predmetné rozhodnutie neznamená však prekážku rozhodnutej veci v zmysle § 24 písm. a) v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, takže v prípade zrušenia uznesenia okresného súdu sp. zn. 19 Er/107/2007 zo 16. novembra 2010 odvolacím súdom a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie zostáva sťažovateľovi zachovaná možnosť domáhať sa ochrany svojich označených základných práv a slobôd kvalifikovaným a novým návrhom na začatie konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2011